

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

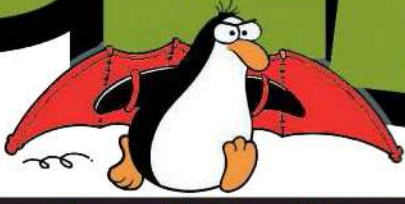
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

PENGUEN

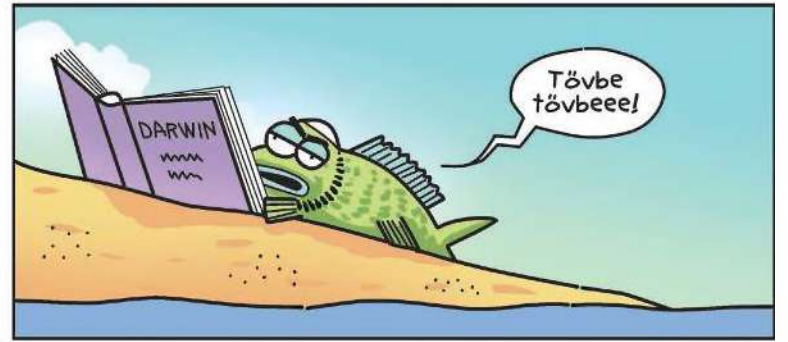
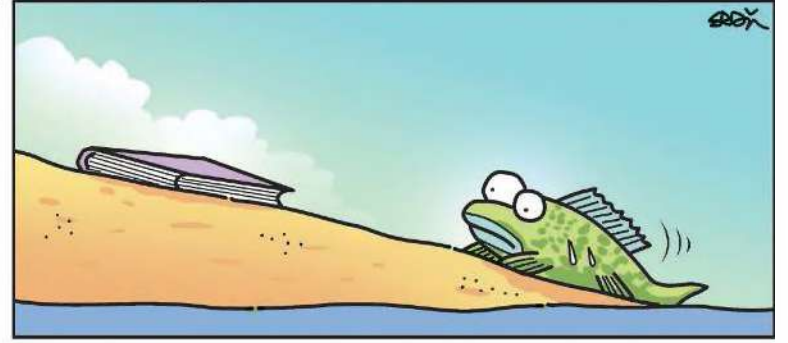
ÖZEL 33

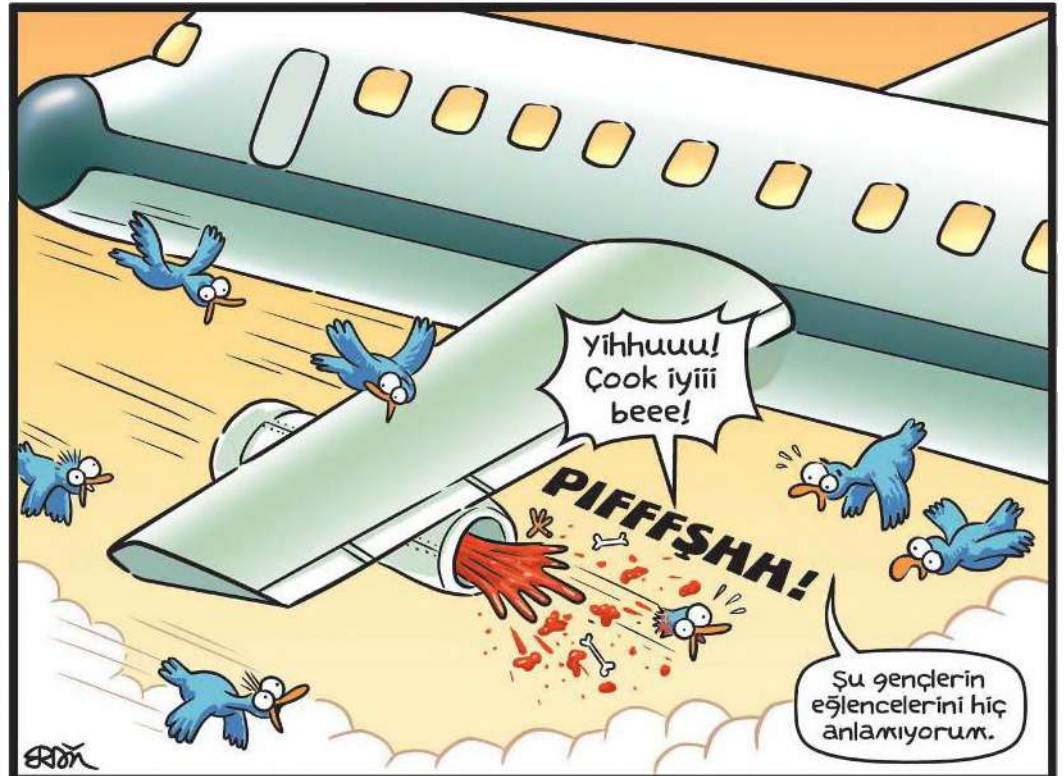

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

LÖM BAK

Bahadır Baruter

Fatih Solmaz

ÇABUK!..
ÇABUK OLUN
BİRAZ!

PRENS ÖPÜCÜĞÜ
HASTANESİ

ŞEYYY... BİZİ
EVLENDİRİR MİSİN
NURİ ABİ?

ALLAHIM
Bİ GÜN BANA
EVLENDİRME TEKLİFİ
YAPACAĞINI BİLİYODUM!

LAN BİLEREK
Mİ DEĞİRİYO NEDİR?..
DUR Bİ DAHA
DEĞİRİRSE,
ISIRIRIM!

KÖPEK
KNAUFÖRİ
RESUL

HAY MINAKİİ, TRAFİK
YÜZÜNDEN GECKİCEM!

SAAT
KAÇ
ACABA?

BEN DE
SAATIN KAÇ
OLDUĞUNU
MERAK ETTİM...

AY SAAT
KAÇ ACABA
YANI?..

YAA
SAAT
KAÇ
ACABA?

SAAT KULESİ
YAPMAK İÇİN
EN UYGUN YERİ
BULDUK
SANIRIM.

YUTTUĞU MİKROFİLM, BOND
ARKADAŞIMIZIN G.TÜNDE KALDIĞINDAN
BU ŞEKİLDE İRDELEYCEZ KONUYU!
KREMLİN MEYDANI'NDAKİ ŞU BİNAYI
GÖRÜYORSUNUZ Dİ Mİ?..

SEVDİĞİM ŞEYLER:

Sınav kazanamamak

Yıllarca birçok sınava girmiş ve büyük bir heyecanla bunların sonuçlarını beklemiş bir kardeşiniz olarak, bugün büyük bir gururla söyleyebilirim ki girdiğim hiçbir sınavı kazanamadım. Bunu neden büyük bir gururla söylediğim ise bir muamma. (Ne muamması lan, bildiğin mallık!) Ama size şu kadarını söyleyebilirim; Anadolu Liseleri ve Özel Okullara Giriş Sınavı'yla başlayıp ardından Fen Liseleri Giriş Sınavı'yla devam eden "kazanamama" serimi sekiz kere ÖSS'ye girip babayı alarak sürdürdüm. Arada, iki yıllık İnşaat bölümüne girmeye hak kazandığım bir sene var ki, o seneyi ben kazanmış olarak saymıyorum, adı üstünde sadece hak kazandığım bir durum söz konusu. Uzmanlar incelesin, gerekli açıklamayı yapsın. Seriyi, iki yıllık okulun ardından girdiğim Dikey Geçiş Sınavı'nda da kendime yakışanı yapıp hiçbir yere dikey geçemeyerek tamamladım. Bugün, ÖSYM beni Twitter üzerinde blokladıysa, bunu, işte bu üstün başarılarıma borçluyum.

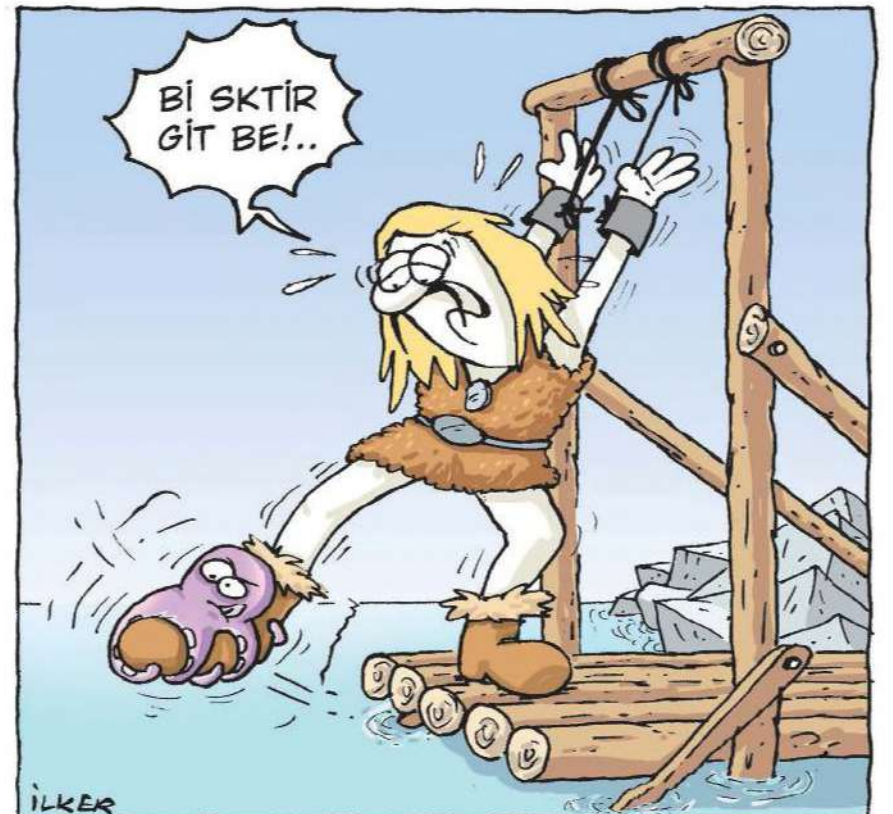
İlk kazanamadığım sınav yukarıda yazdığım gibi Anadolu Liseleri ve Özel Okullara Giriş Sınavı'ydı. 5. sınıfa geçtiğimde imkanı olan her vatandaş gibi ailem beni dershaneye yazdırdı. Gel gör ki zaten okul denen kurumdan yeteri kadar bezmiş olan benim için bir de hafta sonu dershaneye gitmek tam bir kabus oldu. Dershanenin 2. haftasında ders çıkışı beni almaya gelen babama "Baba gel hele bi senle şurada iki erkek gibi konuşalım" dedim. Babam sağ olsun kabul etti. Oturduk. "Bak koçum" dedim. İçimden tabii ki lan, eski boksör adam, öyle koçlu moçlu konuşulur mu? Dedim ki; "Babacığım ben dershaneye gitmek istemiyorum. Çünkü bence bu sınava evde çalışarak hazırlanabilirim. Hem de çok daha iyi hazırlanırım. Biliyorsun üç yaşında okuma yazma öğrenmiş adamım. Skindirik bir sınavı mı geçemiycem ya aşk olsun. Hem bak aile bütçemiz de rahatlar. Gel "he" de bu işe qanqa... Yap bunu" dedim. Babam da bana inandı (Cebinde kalacak paralara tav olmuş da olabilir, bilemiyorum) beni anında aldı dershaneden. Neticede tabii ki götü serip yattığım için sınavdan babayı alarak ilk büyük sınav kazanamama başarıımı elde ettim.

Fen Lisesi Sınavı zamanı zaten babam beni kafadan dershaneye yazdırmadı. O sene tatilin son günü sadece bakışlarımla kendisini bu hevesten vazgeçirebildim. (Ergenliğin doruklarında, mel mel baktığım için adam zaten hiç heveslenmedi de denebilir.) Neticede evde hafta sonları planlı yayararak, Fen Lisesi Sınavı'nda adıma yakışanı yaptım ve kazanan arkadaşlarımla sevinçleriyle idare ettim. O sene de neredeyse bütün sınıf arkadaşlarım kazandı lan. Ne acayip! Kim bilir ne biçim bilimsel buluşlar peşinde koşuyorlardır. Aslanlarım benim. Gerçi hiçbirinin adını sanını hatırlamıyorum. Ama olsun, bu gurur benim!

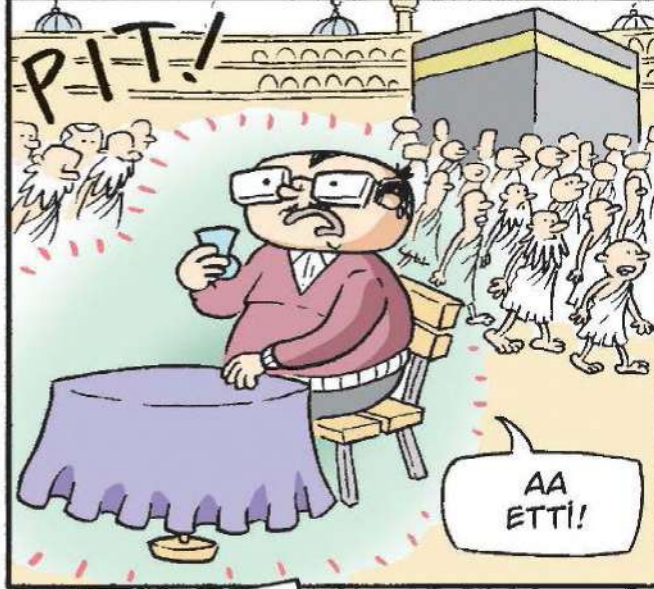
Üniversite sınavı zamanı geldiğinde ise babam beni yine dershaneye yazdırmayı uygun gördü. Zaten yatılı okuduğum için sıkkin olan canım hafta sonlarıma tekrardan dersane saplanınca iyice büzüşüp içine kapandı. Çok geçmeden (3. hafta falan) babama gittim. "Babacığım" dedim. "Gel sen beni bu dershaneden al. Çünkü ben orada yeteri kadar konsantre olamıyorum. Üstelik duyduğuma göre burası İzmir'in en tırt dershanesiymiş. Buradan sınava girenler bırak üniversiteye girmeyi ortaokula geri dönüyorlarmış, o derece boktan..." dedim. "Ben hafta sonları kendi kendime çalışırım, söz" diyerek ekledim. Babam yine beni dershaneden aldı. (Sülün Osman'ın Boğaziçi Köprüsü'nü sattığı adam da babam olabilir lan. Şimdi iyice kıldandım.) Tabii ki hafta sonları okulun bahçesinde yaptığım kutu kola maçları sayesinde neredeyse sınava girmeden babayı almayı başardım. Yetmedi üstüne yedi kere daha bu sınava girdim. Adeta başarısızlıkta dibe vurmaya doyamıyordum. Bir sene ciddi ciddi sondan birinci olayım bari diye kastım. Bütün soruları attım. Ama onu da olamadım arkadaş. (İki yıllık okula girdiğim sene de, o seneye rastlar.) Neticede anlayacağınız üzere ben sınavları kazanamamayı çok seviyorum. Yani bence öyle olmalı. Aksi halde bu kadar çok sınava girip de kazanamayan adama mal derler. Ayıp ederler... ☹

İLKER ALTUNGÖK

SÜPER PENGUEN'İN KAÇIRDIĞIN SAYILARINA ULAŞMAK İSTERSEN
www.superpenguin.shop

GAZUZ AĞACI

“Etrafta hiç ağaç yoksa gergedanla konuşmaya kalkma.” **Zulu Kabilesi Atasözü**

Nohut ağacı yok çünkü nohut kafaya düşmek için fazla itibarsız. Havuç ağacı yok çünkü tavşan lobisi sincap lobisinden güçlü. Turp ağacı yok çünkü turp yeraltı edebiyatı sever.

Hawaii'de bir okalıptus türü gökkuşağı renklerinde soyuluyor. • **Kaliforniya** Milli Parkı'nda boyu 96, eni 6,5 metre olan 2400 yıllık *Chandelier* (avize) ağacının içinden bir arabalık yol geçiyor. • 1981'den beri 11 yaşından büyük her Çin vatandaşı her yıl 3 fidan dikmek zorunda. • İsveç'te tüm odaları ağaçların üstünde olan bir otel var. Odalardan biri kuş yuvası şeklinde.

G.K. Chesterton yazar tıkanması yaşadığı zamanlarda penceresinden ağaçlara ok atardı, **D.H. Lawrence** ise elbiselerini çıkarıp dut ağaçlarına tırmanırdı.

“Toprağa diktığınız her bitki, her ağaç sizin için sadakadır. İnsanın veya hayvanların ondan yedikleri sizin için sadakadır.” **Hadis-i Şerif**

Sabahattin Kudret Aksal'ın en başta kitap ismi olarak mükemmel **Gazoz Ağacı**'na **TDK** “1. Çok saçma söz. 2. Oyunda yenildikçe rakibine ve izleyenlere sürekli içecek ismarlayan oyuncu” diyor.

“Top gibi bir ağaç vardı” der **Bir Zamanlar Anadolu**'da filmde katili oynayan **Fırat Tanış**. Bütün gece o ağacı ve yanındaki çeşmeyi ararlar. Çekimlerden sonra Tanış'a ulaşamadığını yazar günlüğüne **Nuri Bilge Ceylan**. Bu nedenle katilin seslendirmesini **Tuncer Salman** yapar.

“Ormanda bir ağaç devrilmişse ve akşam haberlerine yetişmeyecekse gerçekten devrilmiş midir?” **Kevin Sweeney**

Manda yuva yapmış meşe dalına. “Behey manda, sen tarih okumaz mısın?” demişler. “Tarih okurum tabii” demiş Manda. “Peki, siz hiç cover dinlediniz mi?”

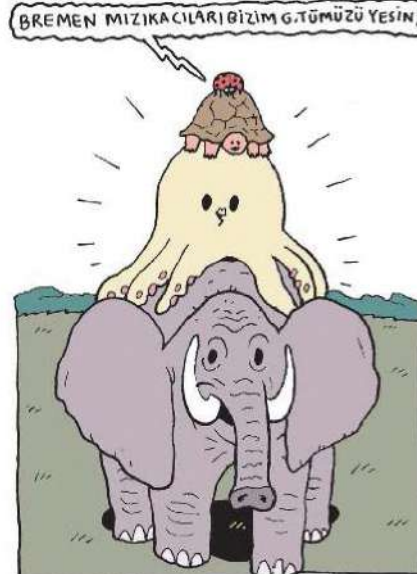
Endonezya adalarından Tana Toraja'da bir bebek diş çıkarmadan ölürse cenazeyi bir ağaçta açılan oyukun içine koyup sazdan bir kapakla kapatıyorlar. • 2015'te İrlanda'da fırtına yüzünden devrilen 215 yıllık kayın ağacının kökünden ağaçtan çok daha yaşlı, 1000 yıllık bir erkek iskeleti çıkmıştı. • Güney Asya ülkesi **Butan**'da halk, Kral Wangchuck ve Kraliçe Pema'nın yeni doğan bebekleri için 108 bin ağaç dikti.

“Yarın dünyanın yok olacağını bilsem bile bugün elma ağacımı dikerim” demiş **Martin Luther**. Elma ağacı Kazakistan'ın eski başkenti Almatı'ya, 20 milyon yıl öncesine dayanıyor. Dikkatinizi çekmiştir; *Almatı* ile *elma* aynı kökten.

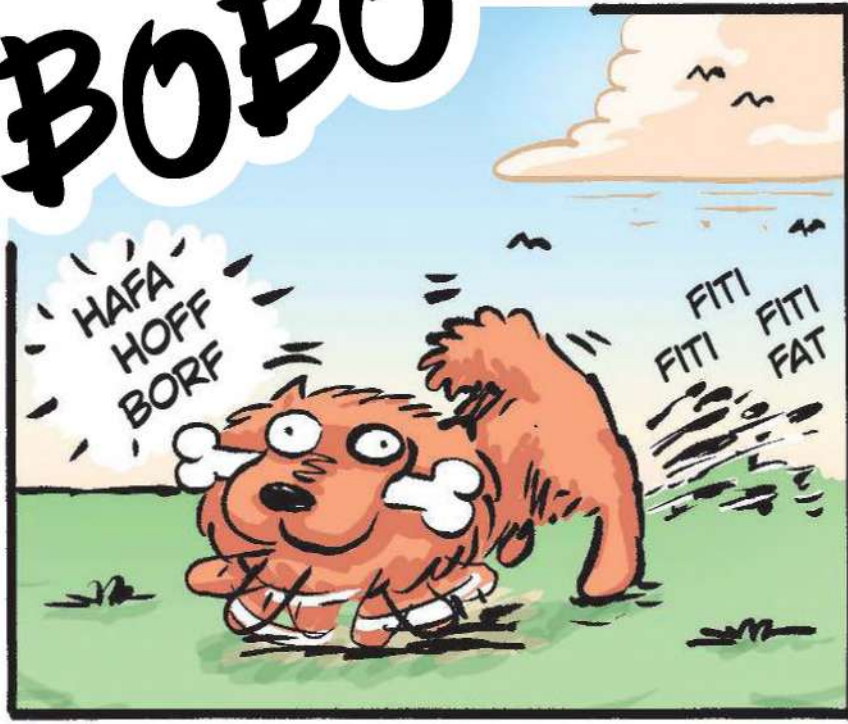
Meyve salatası ağacını duydunuz mu? 1990'da Avustralyalı bir şirket aynı aileye meyvelerinden veren bir ağaç üretti. Mesela kayısı ve şeftaliyi aynı ağaçtan toplayabiliyorsunuz.

After Liff sözlüğünde *oakhanger*; ‘çocukluğunu ağaçlara tırmanarak geçirmiş kişi’ diye tanımlı. Bir tanım da benden; *dedebasto*. ‘Erik ağacına çıkan çocukları kovalayıp baston fırlatan dede.’

“Türkiye bir kızılık ağacı” dedi **Aleksi Pavloviç**. “Şerbeti de var, sopası da.”

BOBO

ULAN YETER HER SEFERİNDE AYNI
ŞEY YA... HER SEFERİNDE...
YÜRÜ ÇABUK EVE!

ŞUNA BAK ÜSTÜ BAŞI HEP
TOPRAK ÇAMUR! YOK Bİ
DAHA SANA KEMİK.

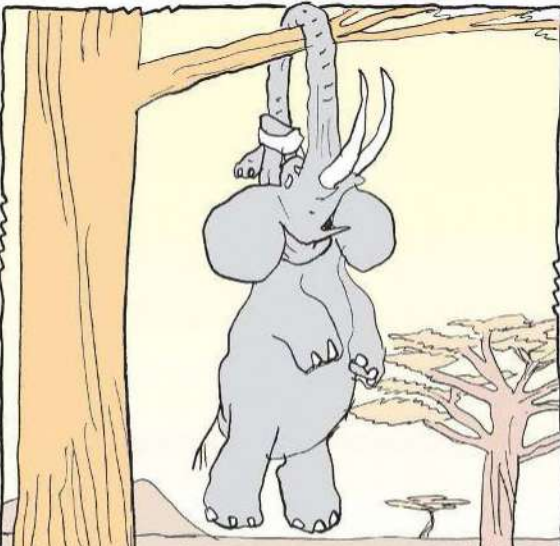
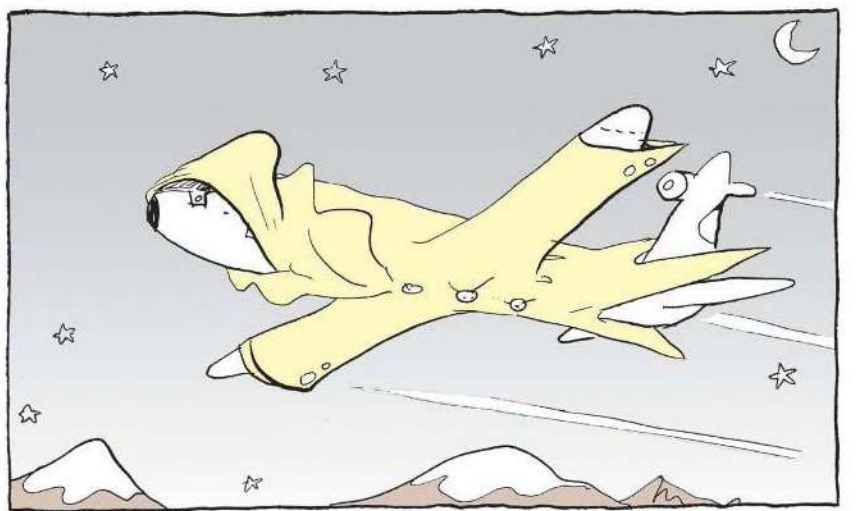
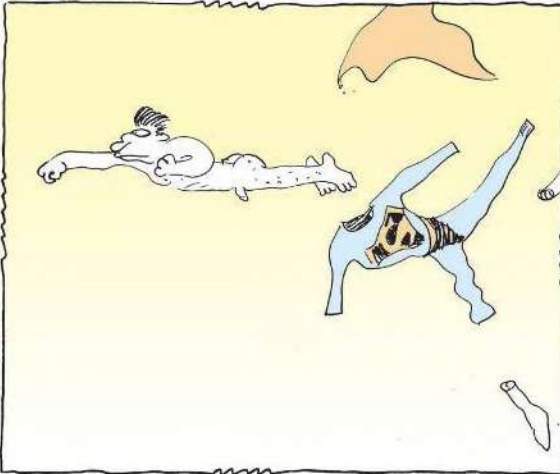
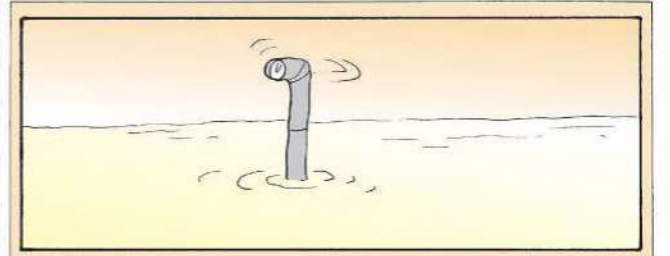
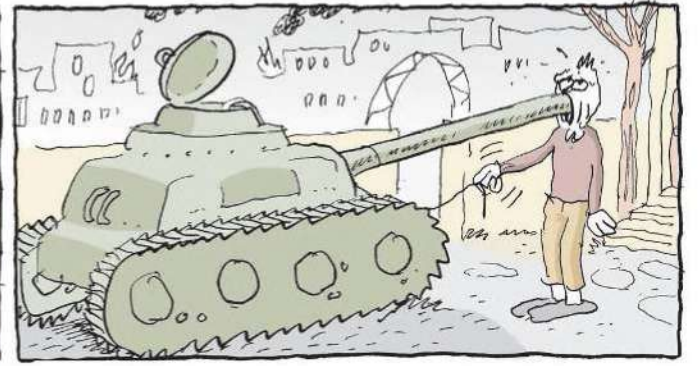
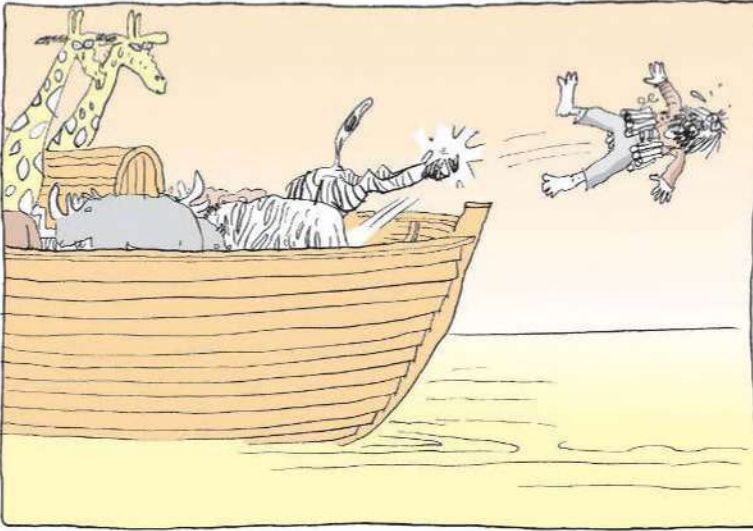
S. X. H. M. 22

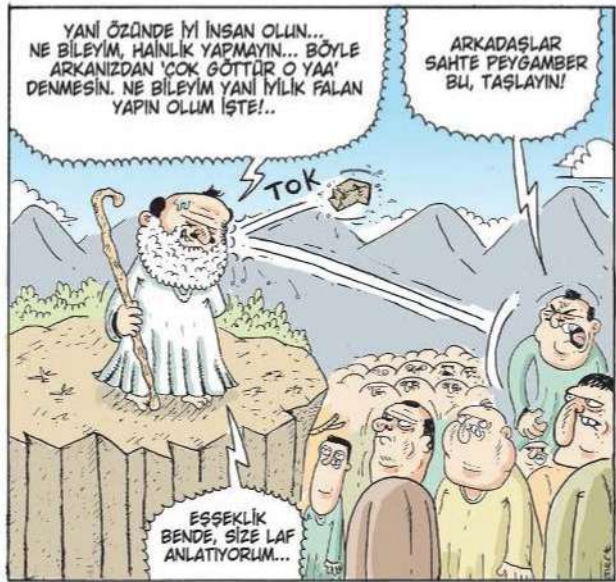
ORTA DÜNYA

Cihan Topçu - Erhan Tatlıdilli
Emir Sağlam - Mert Dolapçioğlu

MERT DOLAPÇIOĞLU

TIRTSTAR

Soner Günday

Damacana su bayii sahibi dayısı Cef Biriciz'in yanında çalışan Cesi Ayzenbörg, işini severek yapsa da asıl hayali Veb Tasarımcısı olmaktır. Günlerden bi gün Cesi dayısına "Ya dayı veb tasarımcısı olmak istiyom." der. Cef Biriciz "O ne ki?" der. Cesi "İnternete giriyoz, ordaki sayfalara bakıyoz ya, işte o sayfaları yapan kişiye veb tasarımcısı denir..." der. Cef Biriciz önce bu fikre sıcak bakmaz fakat Cesi birkaç kere daha ısrar edince bi iki esnaf arkadaşına danışır, veb tasarım işinde istikbal, yani canlı olup olmadığını araştırır...

Esnaf arkadaşları " Veb tasarımı geleceği olan bi meslek bak... Zuckerberg feysbuktan yürüdü buldu parayı, gugulcular ha keza vs... falan fıstık" deyince bu iş Cef Biriciz'in da aklına yatar. Dükkanın arkasındaki ardiyeyi kendine ofis yapsın diye Cesi'ye verir, ona güzel bi leptap alır (8 taksit)...

Cesi ilk birkaç gün coşkuyla işe sarılır fakat sonra işi gücü bırakır, sabah akşam internetteki cinsel erotik sitelere girer ve feysbukta falan kendine bayan arar. Sonunda aradığı bayanı, Cenfır Lorens'i bulur ve gece gündüz onunla hem internetten hem de telefonda sohbet eder.

Cesi ve Cenfır buluşmaya karar verirler, fakat Cesi'de Cenfır'ı bi yere götürüp bi kahve ısmarlayacak kadar bile canlı yoktur. Hemen dayısına gider ve "Dayı benim bu bilgisayarın Rem'i düşük, makina yavaş çalışıyo, biraz para ver de bi Rem taktırayım" diye yalan atar. Cef Biriciz "Bi de bu Rem s.ki çıktı başımıza..." diye düşünür ama yine de çıkartır bi yüz dolar toka eder yeğenine. Ertesi gün Cesi ve Cenfır buluşur...

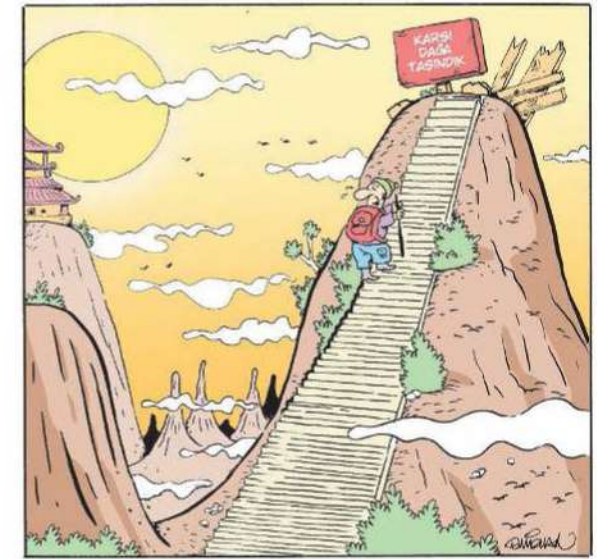
Bi gün Cef Biriciz'i uzaktan akrabası olan Bili Kırıştıl arar "Bizim şirkete bi veb sayfası yaptırmak istiyoruz. Cesi bu işleri yapıyormuş diye duydum, bize bi veb sayfası yapar mı acaba?" diye sorar. Cef Biriciz "Yapar tabii Cano, kiralını yapar" der. Aradan iki hafta geçer, Cef Biriciz'in iki kere ikaz etmesine rağmen Cesi, Bili Kırıştıl'ın veb sayfasını yapmamıştır, çünkü Cesi gece gündüz Cenifir Lorens'la erotizm yapmaktadır. Bikaç hafta sonra Bili Kırıştıl, Cef Biriciz'i arar ve "Hacım nerdeyse bi ayı geçti, bu çocuk niye yapmadı bu veb dizaynı?" diye sorar. Cef Biriciz çok sinirlenir ve hemen Cesi'yi arar. Cesi telefonu açmaz, bikaç kere daha arar gene açmaz. Bunun üzerine Cef Biriciz iyice sinire keser ve seri mesaj çekmeye başlar... Çektiği mesajlara da cevap alamayan Cef Biriciz Cesi'nin bilgisayarını kırmaya karar verir, yazıhaneye geçer fakat bilgisayarı görünce "Kırmadan önce biraz sörc edeyim" der ve o site senin bu site benim başlar sörc etmeye. Başlangıçta ilim irfan sitelerine giren Cef Biriciz'in yolu sonunda erotizm sitelerine düşer. Beş-on erotik siteyi de ziyaret eder. Tam o sırada Cesi aniden çıkagelir. Cef Biriciz panikle bilgisayarı kapar. Cesi "Ya dayı, kusura bakma biraz işlerim vardı, hemen yapmaya başlıyorum Bili Kırıştıl dayının sitesin" der ve oturup başlar çalışmaya. Cef Biriciz'in aklına, bilgisayarın tarihi bölümünün, girdiği cinsellikli siteleri kaydettiği aklına gelir. Eğer Cesi kazara oraya bakarsa rezil kepaze olacağını düşünür. Diravdan kavga çıkartıp bilgisayarı kırmaktan başka çaresi olmadığına karra verir...

Cef Biriciz sinir kırızı geçiriyormuş gibi yapıp bilgisayarı kırar. Cesi çok üzülür ama "Önemli dil dayı, ben yarın tamir ettirim.." der Cef Biriciz "Ulan tamir sırasında foyam meydana çıkmasın sakın acaba?" diye düşünür ve "Hayır yavrum, tamire gerek yok çünkü hatalı davrandım, öylesine öfkelenmemem lazımdı, o nedenle sana yes yeni bi bilgisayar alacam gıcır gıcır.." der. Ertesi gün yeni bi bilgisayar alırlar.

Cesi sabaha kadar çalışıp sayfayı bitirir. Ertesi gün Bili Kırıştıl gelip sayfayı inceler, pek beğenmez. Cef Biriciz, B.Kırıştıl'ın sayfayı beğenmediğini anlar ve "Beğenmedin mi yoksa halaoğlu?" diye sorar. B.Kırıştıl "Çok beğendim" der. Cef Biriciz bu cevaptan pek tatmin olmaz ve yine sorar "Lütfen içine sinmeyen bi bölüm varsa..?"... B.Kırıştıl "Ya açıkçası açılıştaki filaş animasyon biraz tırt olmuş gibi geldi bana.." der ve bikaç küçük eleştiri daha getirir. Cef Biriciz "Abi hemen değiştirebiliriz, sen kafandaki fikirleri söyle, biz de ona göre bi şeyler yapalım..." der. B.Kırıştıl "Zati geç kaldık, bu haliyle girsin yayına, bi ay sonra apdeyt hesabı değiştiririz orasını burasını" der. Cef Biriciz içinden "Ulan şerefsiz, bedavadan mis gibi veb sayfası yaptık sana, kalkmış yok animasyonu tırtmış yok burası pırtmış diye konuşuyosun, bana para versen almayacağımı biliyosun. İnsan yeğenine bi yüz dolar sakal atar di mi yavışak!" diye düşünür ama çağdaş bir insan olduğu için belli etmez...

FEYZİ ÖZSAHİN

KORAY HAZMEDİMEDİĞİ GEYSU-ORTAM İLİŞKİSİNE BİNAEN AJANSTA FETİHÇİLİK KRİZLERİNE GİRMEKTEDİR. ORTAM'IN DÜŞMANLARI ALİ OSMAN VE OKTAY'I İŞBİRLİĞİ BELER. TAM O ESNADA AŞIKLAR GELİR...

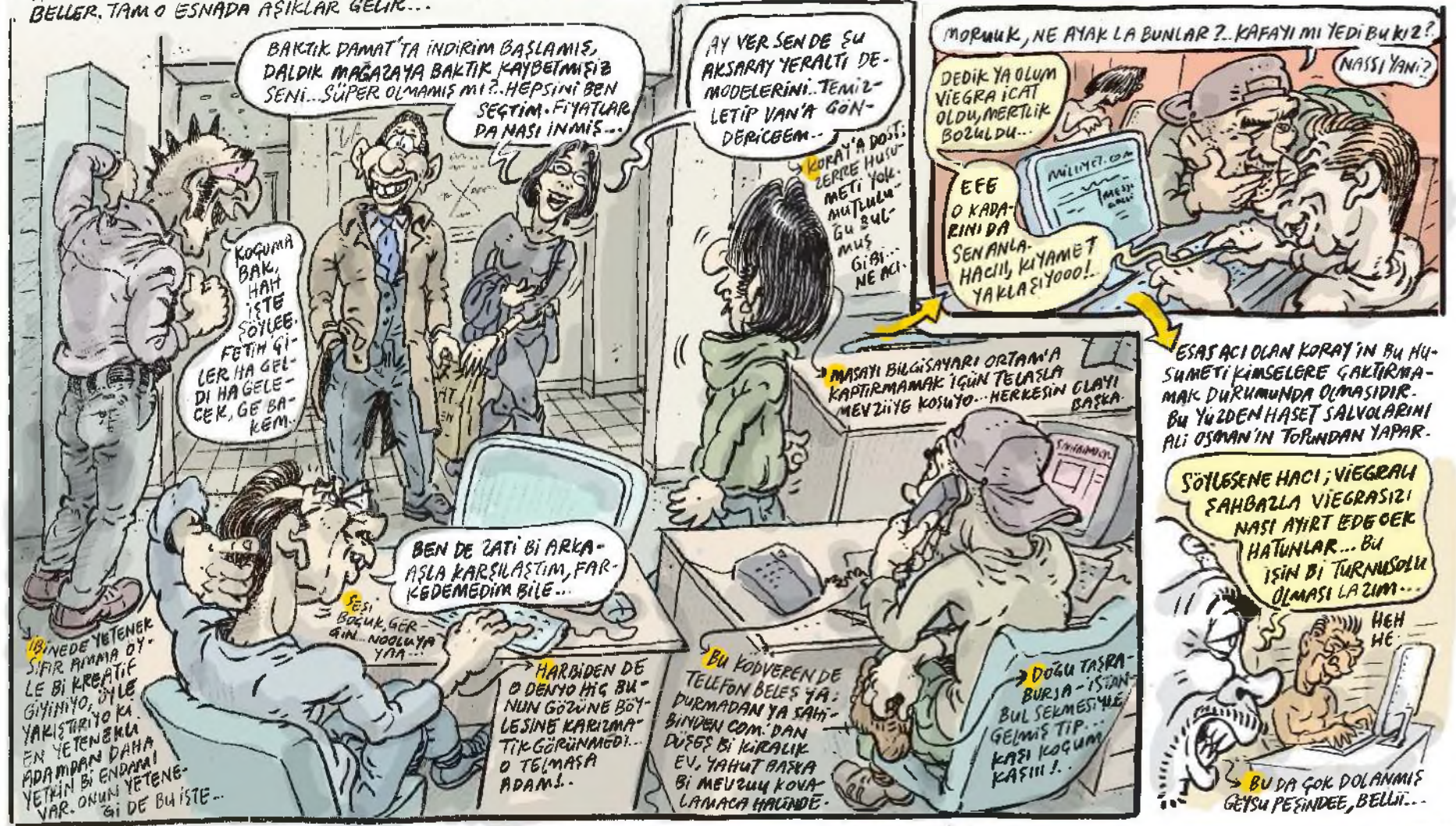

ORTAM
En felâhı adam

sanmezkarakurt@gmail.com

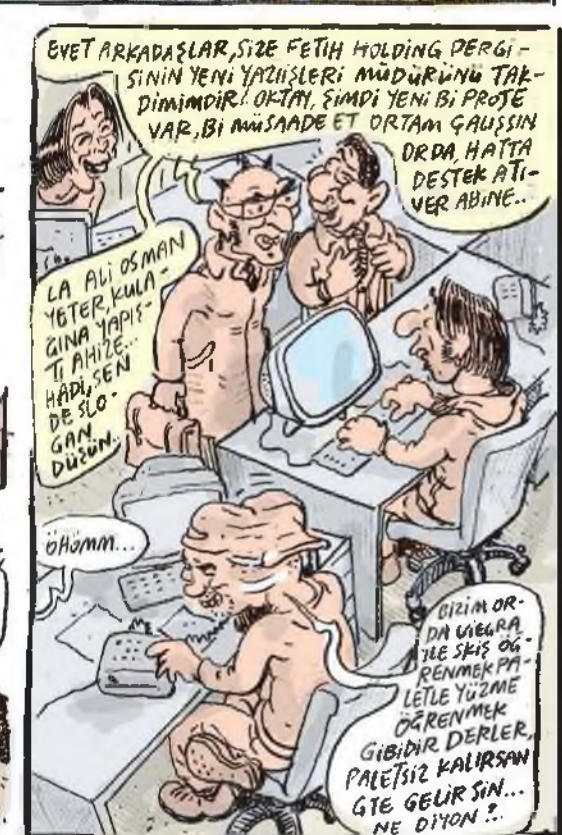
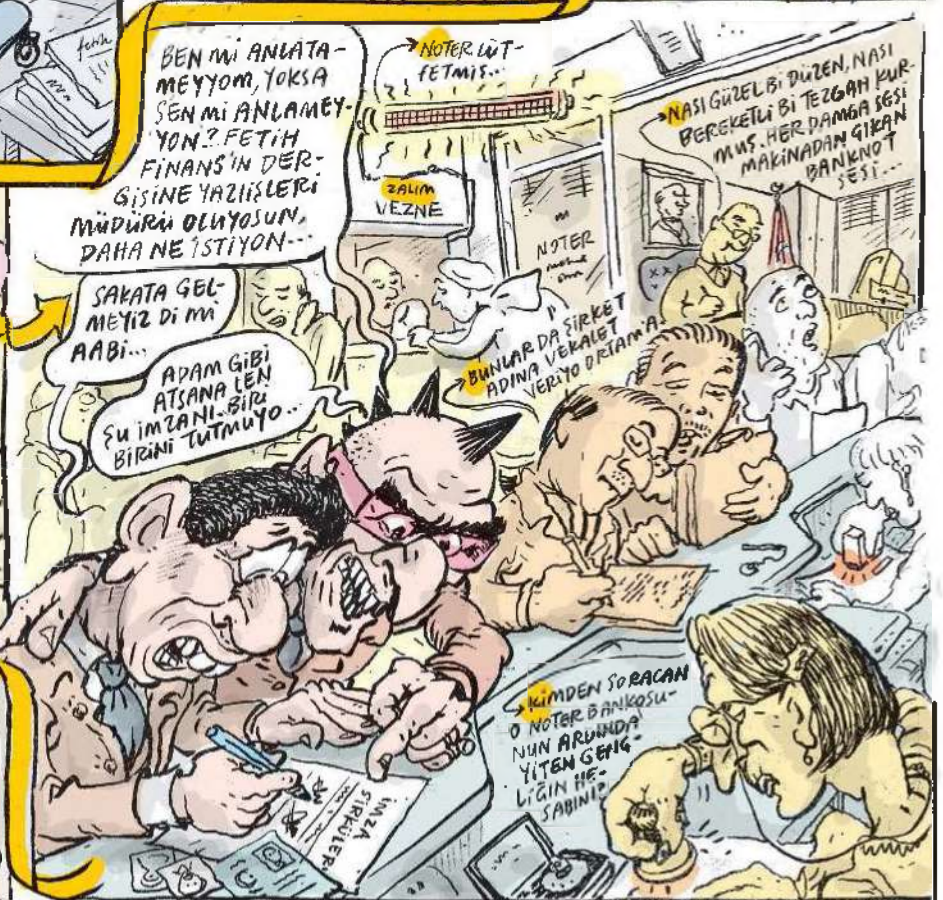
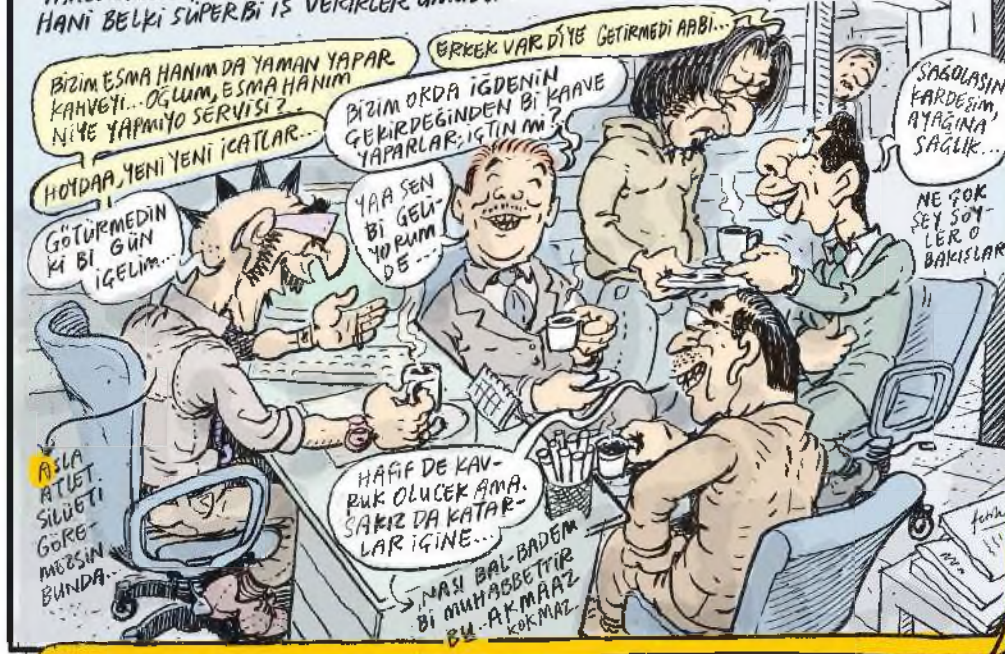
YANIZ DEĞİŞİMLİ!

ÂŞIKLAR OFİSTE

NE DÜMEN HACI? NOTER NOTER...

ORTAM YENİ KİYAFETİYLE, ENDAMIYLA DİREKTÖR SAHİN'LE BERABER FETİH FINANS GİLLERİ TOPLANTI HALİNDEDİR... ESMA HANIMIN "ERKEKLER VAR, SEN GÖTÜRÜVEE "AYAGIYLA SERVİSİ OKTAY'A YIKMASIYLA ONU DÜŞÜR-
DUGU POZİSYONU DİKİZLEMERTESİNİZ ŞU AN-ESMA ABLA DA," VAY BE, NE İFFETLİ,
TAASSUBLU Bİ. GAYCINIZ VARMIS "DESİNERLER HESABI FETİH'GİLERE OYNAMAKTADIR.
HANI BELKİ SÜPER Bİ İŞ VERİRLER UMUDU...

SARTAM, SAHİN VE FETİH FINANS GİLLERİ ÖNCE NOTERE GİTMİŞ, SAHİNİN OLDUBİTTİSİYLE AJANSIN HAZIRLADIĞI FETİH HOLDİNG SEKTÖR DERGİSİNİN YAZIŞLARI MÜDÜRÜ OLUYORMIŞTIR. ARDINDAN BÖLE NAMAZI, MUTEAKİBEN DE İŞ YEMEĞİ DERKEKİ FETİH FINANS'IN YENİ "RANT ORTAKLIĞI PROJESİ" KAMPANYASI İÇİN İMHAKIMINA GEÇMİŞ, MEVZUYA KONSANTRE OLMAĞA ÇALIŞMAKTADIR.

ORTAM; YENİ TITRİ "YAZIŞLARI MÜDÜRLÜĞÜ" NÜN VE FETİH FINANS'IN YENİ "RANT. PAYLAŞIM PROJESİ" KAMPANYASI ALTINDA EZİM EZİM EZİLMEKTE FEKAT ÇAKTIRMAMAYA ÇALIŞMAKTADIR. NİHAyet MESAI BİTMİŞ, KEM GÖZLÜ ÇAKALLAR GİTMİŞ, ELEMAN AJANSTA BİR BAŞINA KALMIŞTIR...

EVVELEMİR DÜNYEVİ MESELLERİNİ KAFADAN ÇIKARMAK İÇİN Bİ "FACE" E GİRİVERİR. BİN YILDIR BEKLEDİĞİ O MUCİZEVİ ME-SAJLARDAN BELKİ GELME-TİR HESABİ; ORTAOKUL'DAN ASIK OLDUĞU KIZDAN YAHTUT GÜTÜ KURTARMİS, ONUDA KURTARA-CAK SÜRPRİZ Bİ TANISTAN, BSKİ Bİ KANKADAN...

TABİ Bİ DE EVLATLARININ NE DENLİ İVANILMAZ HARİKALIKTA OLDUĞUNU, ATTIKLARI TOHUMUN VAROLMA NASI Bİ ARMAĞAN OLDUĞUNU CEM-İ CÜMLEYE İLAN ETMEK İSTEYEN EBEVEYN TAYFASININ PAYLAŞTIĞI FOTOĞRAFLAR YOK MU... İSTE ONLARDAN BİRİ ŞİMFEK ÇAKTIRIR ELEMAN DA...

ERKAN, YİNE DEHA "KIZININ YAPTIĞI RESMİ PAYLAŞMİTİR... DOĞRU YA DOĞRU; BÖYLE-SİNE DESUR, PRİMITİF Bİ KOMPÖZYON

OYSA FACE SAVANASINDA DEĞİŞEN PEK BİR ŞEY YOKTUR...

YAHUT ENTRESAN İKONALARLA BİZE O ESSİZ İÇ DÜNYASIN-DAN İPUĞLARI VEREN ESARENGİZ İNSAN... Bİ DE TUHAF TAKMA İSİMLER, MAHLALAR... SEN YELDEĞİRMENİ MİSİN "MASSANTO" İSİMLİ İBİNE?.. NEDİR DAVAN?...

VEE YİNE ENLENEMEZ Bİ GÜDÜYLE RUHUNDA KO-PAN FİRTİNALA-Rİ PAYLAŞMAYA DOYAMADIKLARI MÜZİKLEDEYİLE DESİFRE EDENLER... BUDALA, BUDALALIĞA TAHAMMÜL EDEMEYENDİR... FAYET ÖYLEYE SEN BOSA YARAMİŞ Bİ DOSTUM... GÖK BEĞEN-DİKLERİ, İDRAK ETTİKLERİ FEL-SEFİK SÖZLERİ İHTİ-RASLA PAYLAŞAN-LAR, NAZİM'CI-LAR, CAN BABA'CI-LAR...

BU ESNA DA AÜİ OSMAN'IN BEKAR HANESİ...

DEVAM EDECEK...

BİR BAŞKOMSER
NEVZAT MACERASI

KÖREBE

“Ölüm haberlerini her gece televizyonlardan izlediğimiz çocuklar...”

Evgenia, “Azez meselesini konuştum” dedi. Göz açıp kapayıncaya kadar enfes mezelerle donatmıştı masayı ama daha kadehlerimize uzanmamıştık. “Evet Nevzat, Cabir’le konuştum, Azez’in amcasıyla...” diye sürdürdü sözlerini. “Haklıymışsın, mutlu oldu adamcağız. ‘Hiç değilse Azez kurtulur. Size şükran duyarız Evgenia Hanım. Bizden ne istiyorsanız hepsini yapmaya hazırız’ dedi. Bilmiyorum, bir boğaz eksilir diye mi böyle düşünüyordu, yoksa yeğeni mutlu olur diye mi?”

Cabir’in düşüncesi ne olursa olsun bu sonuca sevinmiştim, o hevesle uzandım kadehime.

“İyi o zaman, hadi Azez’in şerefine içelim...”

Kederli halinden tümüyle kurtulmuştu Evgenia, istekle aldı kadehini.

“Azez’e, Tanrı’nın bana yolladığı bu kutsal armağana...”

Ne yalan söylemeli, “Tanrı’nın bana yolladığı bu kutsal armağan” lafına takılmışım.

İnsanlar bir gün kendilerinin farkına varacaklar. Ne kadar aptal, ne kadar vahşi olduklarını anlayacaklar. İşte o zaman hakiki bir cennete dönecek bu dünya.

Neden hâlâ sadece bana diyordu, neden bize demiyordu? Yeterince güven verememiş miydim ona? Oysa Azez’i birlikte büyütmek istediğimi açıkça söylemişim geçen görüşmemizde. Belki bana güveniyordu da mesleğim korkutuyordu onu. Her an başıma bir iş gelebileceğinden endişe ediyordu. Ama artık bu duruma alışması gerekiyordu. Bir an karımı hatırladım, Güzide’yi. Sahi Güzide

alışmış mıydı bu duruma? Gece yarıları gelen telefonlara, hiçbir açıklama yapmadan evden ayrılışlarıma, gerektiğinde günlerce ortalıkta görünmeyişlerime... Hayır, o da alışmamıştı, ama kabul etmişti. Başka türlü, bir polisle nasıl yaşayabilirdi ki? Evgenia da kabul etmeliydi. Aslında görüşe bakarsanız kabul etmiş görünüyordu, ama ortak bir gelecek kurabileceğimize bir türlü inanmıyordu hâlâ. Kapıldığım bu hayal kırıklığından habersiz olan Evgenia anlatmayı sürdürüyordu.

“Şimdi yasal mevzuata kaldı iş. Bir avukat bulmam lazım Nevzat, bu işlerden anlayan bir avukat.”

Yanıt vermek yerine öylece baktım yüzüne, şaşırmıştı.

“Ne? Ne oldu?”

“Avukat bulman değil, bulmamız lazım. Azez sadece senin değil benim de kızım olacak.”

Mahcup olmuştu, açıklamaya kalkışacaktı fakat izin vermedim.

“Bu konuyu konuşmuştuk. Tamam Azez’in vesayetini sen üzerine al, ama sakın unutma onu birlikte büyüteceğiz” diyerek gülümsedim. “Evet, iyi bir avukat bulacağız. Orasını hiç merak etme, bu işin uzmanı olan bir arkadaşım var. Tereyağından kıl çeker gibi halleder bu işi.”

Evgenia’nın yanakları kıpkırmızı olmuştu, bir kez daha açıklamayı denedi.

“Cabir’le konuşman çok iyi olmuş” diyerek yine izin vermedim. “Artık daha kolay çözeriz bu meseleyi.”

Kararlılığım işe yaramıştı, teşekkür etmenin bile anlamsız kaçacağını artık o da anlamıştı. Rahatlayarak, bir kez daha kadehine uzandı.

“Şerefe Nevzat” diyerek kaldırdı. “Sana içiyorum...”

Ben de yeniden kaldırdım kadehimi, usulca dokundurdum onunkine.

“Ben de sana içiyorum Evgenia, senin şerefine.”

Buz gibi rakı tatlı bir sıcaklık bırakarak boğazımdan aşağıya kayarken, çalmaya başladı telefonum. Baktım, arayan yardımcımdı.

“Alo Başkomserim, rahatsız etmiyorumdur umarım.”

Sesi çekingendi.

“Yok Alicim, yok, telefonunu bekliyordum zaten.”

“Doğruymuş Başkomserim” diye açıkladı ciddi bir sesle. “Şu Suriyeli çocuk diyorum... Ölmeden önce ameliyat edilmiş. Muhtemelen de ameliyat sırasında hayatını kaybetmiş. Otopsi raporunda bütün ayrıntılar var. Çocuğun iç organları kayıp.”

Kendimi tutamayıp söylendim.

“Alçaklar, çocuk katili alçaklar...”

“Evet, çok acımasız insanlar ama bir tuhaflık var. Ameliyat bir ay kadar önce yapılmış, dolayısıyla çocuk en az otuz gündür kayıp, fakat bu süre boyunca ailesi hiçbir başvuruda bulunmamış. Daha ilginç, şimdi de davacı olmak istemiyorlarmış.”

İşte bu, gerçekten de tuhaftı.

“Peki, ne diyorlar, aileyle de konuştun mu?”

Utanmıştı, kısık bir sesle yanıtladı.

“Sizden talimat almadan harekete geçmek istemedim.”

Saatime baktım, 21.37’yi gösteriyordu.

“Ben Tatavla’dayım Alicim, beni al, birlikte gidelim Feriköy’e. Bakalım ne anlatacak aile?”

Lafı uzatmadı yardımcım.

“Emredersiniz Başkomserim.”

Telefonu kapatırken, Evgenia’nın yeşil gözlerini yüzüme diktğini gördüm, az önceki neşeli halinden eser kalmamıştı.

“Öldürmüşler değil mi çocuğu?” Sesi dehşet içindeydi. “Organlarını çalmak için mi öldürmüşler?”

Bakışlarımı kaçırdım, kuşkularımı onunla paylaşmanın bir yararı olmayacaktı.

“Anlayacağız Evgenia” dedim bir kez daha kadehime sığınırken. “Belki de çocuk ameliyat

sırasında ölmüştür... Bilmiyorum. Ama öğreneceğiz işin aslını."

Lafı dolandırmam hiçbir işe yaramamıştı.

"Hepsi aynı kapiya çıkmaz mı Nevzat? 'Oğlumun böbreklerini çaldılar' demiş babası. Böbrekleri çalarken çocuğu öldürmüşler işte..."

Kadehime uzandım, usulca kaldırdım.

"Merak etme Evgenia, o çocuğun katillerini bulacağım."

Çaresizce baktı yüzüme.

"Eminim bulursun" diye mırıldandı. "Fakat öteki çocuklara bunun hiçbir faydası olmayacak."

Boş bulundum, ne demek istediğini anlamadım.

"Öteki çocuklar..." diye mırıldandım. "Hangi çocuklardan bahsediyorsun?"

Eliyle dışarıda, karanlıkta bir yerleri gösterdi.

"Öteki çocuklar işte... Her gün anne babalarının kucaklarında derme çatma botlarla, fırtınalı denizleri aşarak, yaşayabilecekleri bir ülkeye gitmeye çalışan çocuklar. Gitmeye çalışırken, o denizlerde boğularak ölen çocuklar. Ölüm haberlerini her gece televizyonlardan izlediğimiz çocuklar. Bu bedeni parçalanmış zavallının katillerini bulmak onları boğulmaktan kurtaracak mı? Para için organları haraç mezat satılan bu çocuğun katillerini hapse atınca, insanlık uyanacak mı? Yaptıkları kötülüğün farkına varacaklar mı? Birer canavar değil, insan olduklarını hatırlayacaklar mı?"

Rakı kadehi elimde, öylece kalakalmıştım, içmekten vazgeçip yeniden masanın üzerine bıraktım. Evgenia'nın gözleri dolmuştu.

"İyi değil" diye söylendi. "İyi değil Nevzat, insanlık çok korkunç bir yere gidiyor. Bu kadar vicdansızlık, bu kadar merhametsizlik hiç hayra alamet değil. Böyle bir vurdumduymazlık. Böyle bir vahşet görmedim daha önce. Meğer ne kadar bencilmişiz biz, ne kadar acımasız..."

Hep öyleydi Evgeniacım, insan her zaman bu kadar zalim, bu kadar kötü, bu kadar alçaktı, ama sen o kadar iyimserdin ki, bütün bu rezilliği görmüyordun. Belki de görmek istemiyordun demek istedim, dilimin ucuna kadar geldi, diyemedim. Sustum, sadece sustum. Evgenia yanaklarından süzülen gözyaşlarını kağıt peçeteyle sildi, yeniden ağlamamak için derin derin nefes aldı. Sonra kadehine uzandı, ıslak gözlerini yüzüme dikti.

"Kusura bakma Nevzat, canını sıkmak istemezdim, ama hakikaten kötü bir yer oldu dünya."

Gülümsedim, hayır, yarım yamalak bir gülümseme değil, içten tam da ihtiyaç duyduğumuz gibi inatla gülümsedim.

"Düzelecek" diyerek uzandım kadehime. "Düzelecek Evgeniacım, insanlar bir gün kendilerinin farkına varacaklar. Ne kadar aptal, ne kadar vahşi olduklarını anlayacaklar. İşte o zaman hakiki bir cennete dönecek bu dünya. Hadi biz, bir gün mutlaka gelecek olan o güzel zamana içelim. İnsanın kendisinin farkına varacağı o muhteşem ana..."

Buruk bir bakış atmakla yetindi Evgenia ama kadehini kadehime dokundurmaktan da çekinmedi. İçtik, itiraf etmem gerekirse, hiç lezzet almadım rakıdan. Evgenia'ya umut dağıtsam da, kendim de inanmıyordum söylediklerime. O yüzden sustum, ikimiz de sustuk. Biz sustukça meyhaneye yayılan o kederli şarkı çınlamaya başladı kulaklarımızda. "Dönülmez akşamın ufkundayız vakit çok geç. Bu son fasıldır ey ömrüm nasıl geçersen geç." ♪

DEVAM EDECEK...

CEM GÜVENTÜRK

instagram.com/cemguventurk

serkan altunigne

